PEREGRINUS OPPOLIENSIS

Raum Brixen (Neustift ?), 1. Hälfte 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35415
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

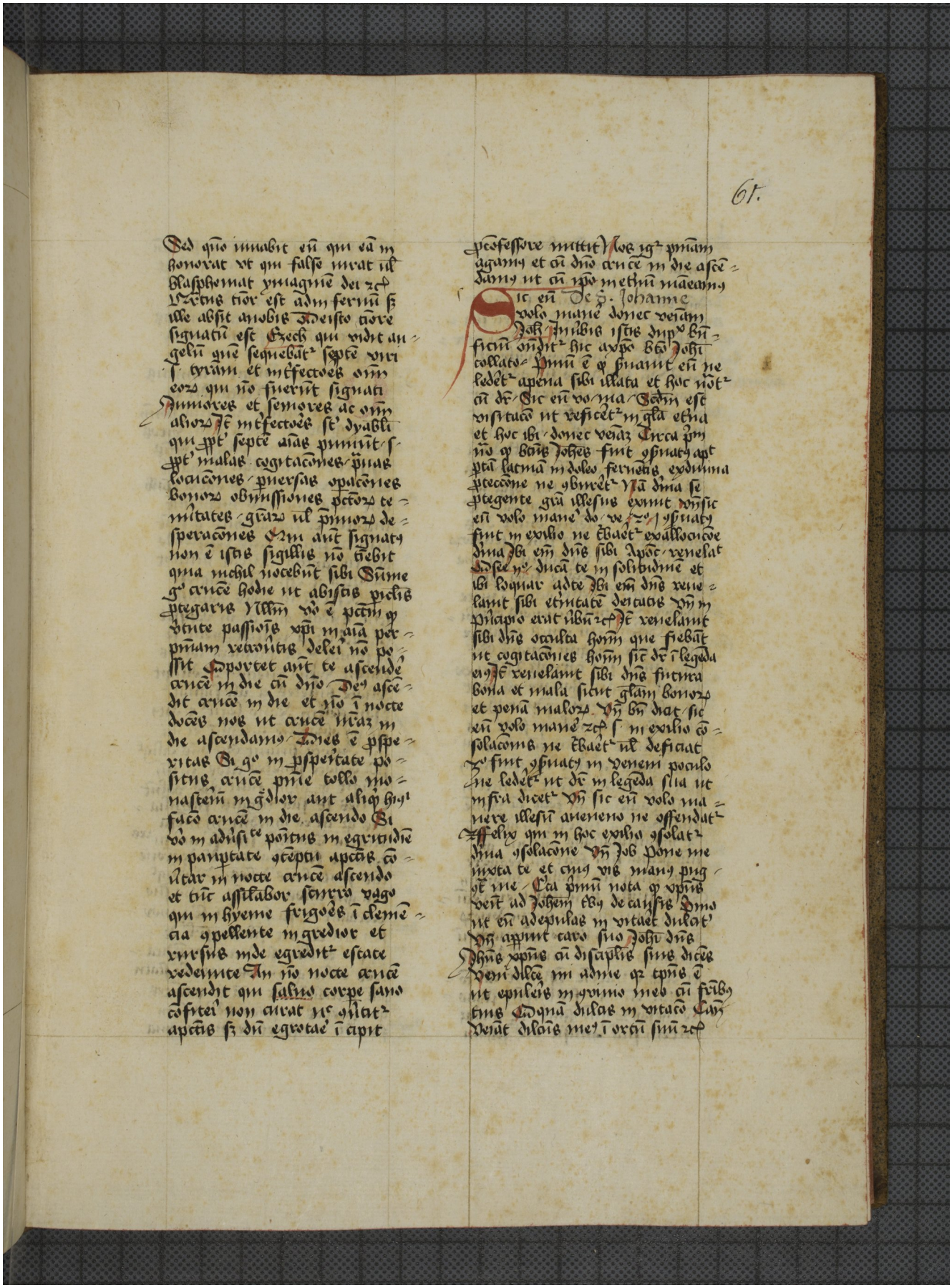

61.

Sed quis inuabit eū qui eā in
honorat vt qui falsē iurat nisi
blasphemat ymaginē dei ꝛc
Letus tūc est adm̄ ferūt ꝗ
ille absit a nobis Idcirco ore
signatū est Ezech qui vidit an=
gelū quē sequebāt septē viri
ꝗ tyrāni et mēfectores omī
eorū qui nō fuerūt signati
Iuniores et senores ac omī
aliorū Et mēfectores sē dyabli
qui ꝓpt' septē aias puniūt ꝗ
ꝓpt' malas cogitacōnes puias
locucōnes puersas operacōnes
bonorū obmissiones pcōrū te=
mitates grāū nūl pmorū de=
speracōnes Cum aut signati
non ē istis sigillis nō tēbit
quia nichil nocebūt sibi Sūme
g' crucē hodie ut abistis precis
pregaris Nūm vō ē pcūm q
ōtinte passiōs vīi in aīa per=
pūam retrouitis delei nō po=
ssit Oportet aut te ascendē
crucē in die cū dnō Deū asce=
dit crucē in die et nō ī nocte
docēs nos ut crucē nūaz in
die ascendamus Idcirco ē pspe=
ritas Si g' in psperitate po=
situs crucē prie tollo mo=
nasteū in gēdior aut alicq bīg'
facō crucē in die ascendo Si
vō in adisitē positus in egritudīe
in paupitate cēpti aperis cō=
ūtur in nocte crucē ascendo
et tūc assikabor scurrō vago
qui in hyeme frigoēs ī clemē=
cia q pellente ingredior et
rursus inde egrediūt estate
redeunte An nō nocte crucē
ascendit qui salno corpe sano
cōfitei non curat nī infirmat
aperis ꝗ dū egrotaē ī aprit
professore mittit Vos ꝛg' pmam
agamus et cū dnō crucē in die asce=
damus ut cū ipo metūū nūcamus
Sic eū De ꝗ. Iohanne
volo manē donec veniam
Iob Furibus istis duplō bū=
ficū ondit hic a ipo bū Iohī
collato Primū ē q finiunt eū ne
ledēt aperta sibi illata et hoc nōt
cū dē Sic eū vo mā Cōtm est
instituēd ut reficēt in gla etna
et hoc ibi donec veniaz Circa pm
nō q bōis Iohes fiunt ofinati apt
ptū latrīa in dolo fernētis exdiuina
ptecōne ne ofinēt Nā dna se
ptegente grā illesus exiuit unsic
eū volo manē do ve ꝛc ofinati
fiunt in exilio ne ēbaēt exallocōne
dna Ibi eū dnūs sibi apōc venelat
Adsce nō ducā te in solitudīne et
ibi loquar ad te Ibi eū dnūs reue=
lauit sibi et in tacē deicuit dnī in
pūapo erat ūbū ꝛc Et reuelauit
sibi dnūs occulta hom̄ que fiebāt
ut cogitacōnes hom̄ sic dē ī legēda
ergō reuelauit sibi dnūs futura
bona et mala sicut glam bonorū
et penā malorū Dn bū dat sic
eū volo manē ꝛc ꝗ in exilio cō=
solacōnis ne ēbaēt nūl deficiat
ꝛ' fiunt ofinati in venem pocūlo
ne ledēt ut dē in legēda ꝗlia ut
in fīa dicēt Dn sic eū volo ma=
nere illesū ab eneneno ne offendat
Helyo qui in hoc exilio ofolat
dna ofolacōne Dn Iob Pone me
iuxta te et cuiq vis manu pug=
net me Cū pmū nota q vpūs
veit ad Iohem ēbq de cauīs Dmo
ut eū adepulas in vrtaēt dubat'
Dn aprint caro suo Iohī dnūs
Ihūs xpūs cū disciplis suis dicēs
veni dilcē mi adhuc qr tpūs ē
ut epulēs in gaudio meo cū frib
tuis Cōgnā dulas in vrtaēd Cum
veniāt diloīs meis ī ortū suū ꝛc